

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 171.259 van 15 mei 2007
in de zaak A. 180.313/X-13.146.**

In zake : de gemeente OVERIJSE,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. SOCQUET,
kantoor houdende te 3080 DUISBURG-TERVUREN,
Merenstraat 28

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat Ph. DECLERCQ,
kantoor houdende te 3010 KESSEL-LO,
Tiensesteenweg 271

tussenkommende partij :

de n.v. BELGACOM MOBILE,
die woonplaats kiest bij
advocaten H. DE BAUW en C. HEEREN,
kantoor houdende te 1080 BRUSSEL,
Havenlaan 86c.

DE VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente OVERIJSE op 17 januari 2007 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 23 november 2006 van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar waarbij aan de n.v. BELGACOM MOBILE de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend tot het oprichten van een telecommunicatiestation op een perceel gelegen te Tombeek-Overijse, Kerkstraat, kadastraal bekend sectie G, nr. 216/c;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur T. DE WAELE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 maart 2007 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 maart 2007;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. SOCQUET, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat P. DECLERCQ, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat K. DEPUYDT, die loco advocaten H. DE BAUW en C. HEEREN verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur T. DE WAELE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de n.v. BELGACOM MOBILE met een verzoekschrift van 8 februari 2007 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

2. Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak zich in de huidige stand van het geding als volgt aandienen :

2.1. Op 26 juni 2006 heeft de n.v. BELGACOM MOBILE een aanvraag ingediend bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overijse tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een telecommunicatiestation (plaatsen van 3 antennes tegen de leien van de kerktoren + technische installatie in de kerk) in het raam van de uitbouw van een landelijk UMTS-netwerk op een perceel gelegen te Tombeek, Kerkstraat, kadastraal bekend sectie G, nr. 216/c.

2.2. Het betrokken perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse gelegen in woongebied. Het is niet gelegen binnen het beheersingsgebied van een bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan.

2.3. Bij brief van 5 juli 2006 heeft het college aan de kerkfabriek meegedeeld dat het zich akkoord kan verklaren met haar verzoek om toelating te geven voor het project.

2.4. De cel monumenten en landschappen van AROHM heeft op 27 juni 2006 een gunstig advies uitgebracht. Tijdens het openbaar onderzoek over de aanvraag werden 665 bezwaren ingediend. Op 7 augustus 2006 heeft het college een ongunstig advies uitgebracht om reden dat de installatie een “onverantwoord risico voor de gezondheid” zal opleveren, “architectonisch en landschappelijk niet verantwoord is” en “om reden van goede ruimtelijke ordening in een daartoe aangewezen gebied moet worden afgezonderd”. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar heeft bij het thans bestreden besluit van 23 november 2006 de gevraagde stedenbouwkundige vergunning verleend;

3.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als moeilijk te herstellen ernstig nadeel in essentie aanvoert dat de stralen van de UMTS-antennes de dorpskern volledig kunnen bedekken en dat deze stralen als het ware worden opgesloten in de “kom” van het dorp, dat dit een uitzonderlijke situatie is waardoor vergelijkingen naar andere studies omtrent de veiligheid van de straling van zulke antennes niet zonder meer mogen worden overgenomen, dat de gemeente geenszins het risico wenst te lopen dat er binnen afzienbare tijd bij de bewoners van het dorp ziektebeelden zouden worden vastgesteld die het gevolg zijn van het continue dienen te ondergaan van de stralingen die uitgaan van de te plaatsen UMTS-antennes, dat het bestreden besluit het gezondheidsrisico niet heeft onderzocht, dat het aan de gemeente toekomt om te waken over de belangen van haar inwoners, ook zo op het vlak van de volksgezondheid, dat indien zou blijken dat er wel een gezondheids-risico aanwezig was voor de bewoners ingevolge de plaatsing van de UMTS-antennes, het ondergane nadeel niet meer kan worden hersteld, dat dit nadeel tevens de verzoekende partij treft omdat zij juist de opdracht heeft te zorgen voor het welzijn van haar inwoners, dat de plaatsing van de antennes bovendien een

storend visueel karakter zullen teweegbrengen voor de dorpskern van Tombeek, namelijk het uitzicht van een kerktoeren als een GSM-mast, dat eens de antennes geplaatst het bijzonder moeilijk zal zijn om ze nog te laten verwijderen;

3.2.2. Overwegende dat voor een openbare overheid als de verzoekende partij het bij artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste nadeel persoonlijk is indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid is belast, verhindert of bemoeilijkt; dat het nadeel ernstig en moeilijk te herstellen is wanneer de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten dermate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als gemeente niet meer zou kunnen uitoefenen en wanneer zij na een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing niet over de vereiste rechtsmiddelen zou beschikken om het herstel van de plaats in de vorige staat te verkrijgen; dat het nadeel van een gemeente niet kan worden gelijkgesteld met het nadeel dat haar bewoners lijden;

Overwegende dat het niet gestaafd ingeroepen gezondheidsrisico een nadeel is in hoofde van de inwoners van de gemeente en niet van de gemeente als overheid; dat het feit dat het tot de kerntaken van de gemeente zou behoren om bij te dragen tot het welzijn van haar burgers op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat een door derden, ten deze de inwoners van de gemeente, geleden nadeel ook een persoonlijk nadeel in hoofde van de gemeente wordt; dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en niet gestaafde algemeenheden; dat samen met de verwerende partij dient te worden aangenomen dat de verzoekende partij niet verduidelijkt waarin haar beleid met betrekking tot de volksgezondheid zou zijn gelegen en hoe dit beleid doorkruist wordt door het vergunde project; dat de summiere en zeer algemene beweringen van de verzoekende partij niet aannemelijk maken dat zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal lijden; dat wat specifiek de door de verzoekende partij aangevoerde visuele hinder betreft bovendien dient te worden vastgesteld dat een gemeente geen dergelijk nadeel kan lijden; dat de verzoekende partij niet aantoonst dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. BELGACOM MOBILE in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien mei 2007, door :

de H.	R. STEVENS,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

R. STEVENS.